
Tore Jørgen Mørland

MINNEORD

ANNE JØNTVEDT

SARKA ØYGARDEN

FRØYDIS DALENE

TORMOD HELÅS

OTTAR BERG

HÅKON TOBRO

ELIN DAHL

HEIDI ØYEN FLEMMEN

Vår kjære kollega, læremester og venn Tore Jørgen Mørland døde 8. desember 2021, 74 år gammel.

Tore vokste opp på et lite gårdsbruk i Tørdal i Telemark. Han mistet sin far allerede som fireåring i en drukningsulykke. Få måneder senere ble Tore selv syk under den siste store polioepidemien som rammet Norge. Dette medførte gjentatte langvarige

innleggelse i barne- og ungdomsårene på daværende Polioinstituttet i Skien. Senfølgene av sykdommen preget helsetilstanden hans gjennom hele livet, men vekket også hans interesse for legeyrket og spesielt for nevrologi.

Etter artium på Landsgymnaset i Bø tok han medisinsk embetseksamen ved Universitetet i Oslo i 1972. Han hadde turnustjeneste ved Fylkessjukehuset i Elverum og i Kåfjord kommune, før han i 1974 kom tilbake til Telemark som assistentlege ved Nevrologisk avdeling ved St. Josephs hospital i Porsgrunn. Han ble spesialist i nevrologi i 1979 og jobbet trofast som nevrolog i Telemark hele sitt yrkesaktive liv. Fra 1994 til 2005 var han vår avdelingsoverlege, deretter jobbet han som overlege inntil pensjonsalder i 2015.

Tore var fremfor alt en fremragende kliniker med et spesielt engasjement for personer med kroniske nevrologiske sykdommer. Han deltok i studier for utprøving av flere medikamenter og fattet etter hvert en særlig interesse for behandlingen av personer med multippel sklerose. Han var tidlig ute med å bruke høyaktiv forebyggende behandling mot denne sykdommen. Han la vekt på betydningen av at de ulike yrkesgruppene samarbeidet i behandlingsapparatet, og sto for etableringen av såkalt tverrfaglige poliklinikker i vår avdeling. I sitt daglige virke var Tore glødende engasjert i faglige diskusjoner. Han satte stor pris på diagnostiske nøtter, og døren var alltid åpen for den som trengte råd og veiledning. Han var klartenkt og beslutningsdyktig og en fremragende retoriker. Rødpennen ble flittig brukt før han kunne kontrassegnere dokumenter.

Tore delte med oss sine fritidsinteresser, særlig ornitologi, litteratur og film. Han var samfunnsengasjert med sterke meninger og vektla behovet for å beskytte de svakeste i samfunnet.

Selv om Tore var en dedikert kliniker, la han aldri skjul på at familien med kona Marit, deres tre barn, svigerbarn og barnebarn var det viktigste i livet. Stadig mer av fritiden ble tilbrakt på hjemgården i Tørdal, og der trakk han seg tilbake etter at han ble pensjonist. Han sendte oss livstegn i form av e-poster som viste at han fulgte med i faget, samtidig som han kunne beskrive vårens komme og fuglelivet rundt gården eller gi råd om en god bok.

Vi er takknemlige for å ha hatt Tore som kollega og leder. Våre varmeste tanker går til Marit og barna Einar, Elin og Tor Olav med familier. Vi lyser fred over Tores minne.

På vegne av kollegaer ved Nevrologisk avdeling, Sykehuset Telemark.

Publisert: 22. mars 2022. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.22.0143

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 11. juli 2026.